

УСТАВНОМ СУДУ

Великом већу Уставног суда:

Председник Уставног суда госпођа Снежана Марковић, дипл. правник, судија,
и свим осталим судијама Уставног суда:

Гордана Ајншпилер Поповић, дипл. правник, Лидија Ђукић, дипл. правник,
Татјана Ђуркић, дипл. правник, Весна Илић Прелић, дипл. правник,
др Драгана Коларић, дипл. правник, др Тамаш Корхеџ, дипл. правник,
Мирослав Николић, дипл. правник, др Владан Петров, дипл. правник,
др Наташа Плавшић, дипл. правник, др Милан Шкулић, дипл. Правник,
др Тијана Шурлан, дипл. правник.

Три места су непопуњена од 15 (члан 172 Устава).

Булевар краља Александра 15

11000 Београд

kabinet.predsedinika@ustavni.sud.rs

ПРЕКО ИНТЕРНЕТА СЕ ДОСТАВЉА:

ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕДИИМА

УПРАВНОМ СУДУ

Председнику госпођи Радојки МАРИНКОВИЋ, судији

Немањина 9

11000 Београд

predsednik@up.sud.rs, kabinet@up.sud.rs, portparol@up.sud.rs

РАСПУШТЕНОЈ НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Председнику Владимиру ОРЛИЋУ и генералном секретару Срђану СМИЉАНИЋУ,
с молбом да овај документ у ПДФу проследи сваком народном посланику,
sekretar@parlament.rs

ПРОГЛАШЕНОМ ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ господину Александру ВУЧИЋУ,
predsednik@predsednik.rs, predstavkegradjana@predsednik.rs

РЕПУБЛИЧКОЈ ИЗБОРНОЈ КОМИСИЈИ

rik@parlament.rs, izbori@parlament.rs

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министру господину Братиславу ГАШИЋУ

infomup@mup.gov.rs

СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

Светом Архијерејском Сабору и Светом Архијерејском Синоду, kr@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-Призренској епархији у егзилу, uredniksrbinakoop@gmail.com,

Њ.К.В. ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКУ И ПРЕТЕНДЕНТУ НА КРУНУ, ПРЕСТО И
ТРОН СРБИЈЕ господину Александру Петра КАРАЂОРЂЕВИЋУ, pr@dvor.rs,

Предмет: Иницијатива Уставном суду да УСТАВНИ СУД у пуном саставу хитно одлучи о поднеску Број II Р – 62/2023 поднетом 11.12.2023. г. УСТАВНОМ СУДУ под насловом: „Иницијатива Уставном суду да у пуном саставу покрене и спроведе поступак утврђивања да ли је Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, пословно способан за извршавање уставних дужности, и обавеза, функције председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије.“.

Ми, својеручно и добровољно потписани, Силвана АРСЕНИЈЕВИЋ, из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Ксенија БУНДАЛО, из Београда-Вождовац, Струмичка 76/2, Љубомир ГРУЈИЋ, из Београда – Нови Београд, Џона Кенедија 31/15, Јелена ЈОШОВИЋ, из Београда –Звездара, Билце 22, Крунислава МАРЈАНОВИЋ, из Београда – Вождовац, Мајска 17, Душан СТОЈАНОВИЋ, из Суботице, Корзо 9, Милан ТОТАЈ, из Београда-Звездара, Олге Алкалај 3/22, Миливоје ШАКОТА, из Београда-Чукарица, Липа 12, свако у своје лично име, пунолетни држављани Републике Србије с бирачким правом, на основу чланова 1. – 3, 142, 1. и 2. става члана 145, 2. и 3. става члана 194 Устава, смо слободно и добровољно одлучили да се поднесе ова наша

ИНИЦИЈАТИВА УСТАВНОМ СУДУ

да УСТАВНИ СУД у пуном саставу хитно одлучи о поднеску Број II P – 62/2023 поднетом 11.12.2023. г. УСТАВНОМ СУДУ под насловом: „Иницијатива Уставном суду да у пуном саставу покрене и спроведе поступак утврђивања да ли је Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, пословно способан за извршавање уставних дужности, и обавеза, функције председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије.“

У уторак 20.02.2024. г. око 11:23 смо добили, на меморандуму Уставног суда, допис Број: II П – 61/2023 од 13.02.2024. г., Д1, секретара Уставног суда господина Петра СТАЈКОВИЋА у коме пише:

... „обавештавамо Вас да је Уставни суд сагласно одредби члана 118. Устава Републике Србије надлежан да одлучује о постојању повреде Устава од стране председника Републике у поступку који може да покрене само Народна скупштина, на предлог најмање једне трећине народних посланика. Полазећи од наведеног, указујемо да уводно поднети поднесак не представља правно средство којим би се, у складу с Устава, могао покренути било који поступак из надлежности Уставног суда, укључујући и евентуални поступак одлучивања о постојању повреде Устава од стране председника Републике.“

Иницијатива поднета 11.12.2023. г. се не односи на председника Републике Србије како пише секретар Уставног суда у том свом допису.

Иницијатива поднета 11.12.2023. г. се односи на: „утврђивања да ли је Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, пословно способан за извршавање уставних дужности, и обавеза, функције председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије.“

У овом тексту „проглашени председник Републике (Србије)“ је скраћени назив за “противуставно проглашени председник Републике (Србије)“. Недозвољено је, јер је противуставно: именовати, проглашавати, признавати, прихватати Александра ВУЧИЋА за председника Републике Србије зато што то може да се чини, у складу са ставом 1 члана 52 Устава, само ако то лице, у овом примеру Александар ВУЧИЋ, испуњава сва три услова из става 1 члана 52 Устава и ако је државни орган задужен за законитост спровођења избора за председника Републике Србије, а то је Републичка изборна комисија, утврдио да кандидат, у овом разматрању Александар ВУЧИЋ, испуњава сва та три уставна услова, која су истовремено и законски услови (став 1 члана 3 Закона о избору председника Републике):

1. Да је пунолетан.
2. Да је држављанин Републике Србије.
3. Да је пословно способан да врши функцију, да извршава дужности и обавезе, председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије, те да може да буде кандидат за председника Републике Србије.

Члан 3 новог Закона о избору председника Републике (објављеног у Службеном гласнику РС, бр, 14/2022 од 07.02.2022. г. који је ступио на снагу 08.02.2022. г., а избори су били објављени још 04.02.2022. г. и заказани за 03.04.2022. г.) је био донет 4 (четири) дана после расписивања тих избора! На њега се позива Републичка изборна комисија. Тај Закон проширује поменути уставни услов наводећи да: „Право да бира председника Републике и да буде биран за председника Републике има пунолетни држављанин Републике Србије над којим није продужено родитељско право, односно који није потпуно лишен пословне способности.“ Александар ВУЧИЋ није био, нити може да буде, потпуно лишен пословне способности. Доказао је да је потпуно пословно способан за разне послове, на пример да буде генерални секретар политичке странке – Српске радикалне странке. Доказао је да може веома ефикасно да делује на масу људи на јавном скупу да му с овацијама одобравају говор. Зато тај додатак новог Закона о избору председника Републике није применљив на Александра ВУЧИЋА.

Републичка изборна комисија (РИК у даљем тексту) у свом Решењу 02 Број 013-654/22 од 09.03.2022. г. /1/ тврди да је проверила да је овлашћено лице у име Коалиције наведених политичких странака „поднело благовремен и уредан Предлог кандидата за председника Републике за изборе расписане за 3. април 2022. године и сву прописану документацију“. Ауторитет и углед Републичке изборне комисије гарантују да је то истина, што треба да значи да је Предлагач поднео доказ пословне способности Александра ВУЧИЋА за председника Републике. Да би то било несумњиво РИК пише да је „поднето укупно 148.846 правно ваљаних оверених писмених изјава бирача да подржавају наведени предлог кандидата.“ Значи да РИК тврди да су и они пружили доказе пословне способности Александра ВУЧИЋА за председника Републике.

У наставку РИК тврди: „У складу с наведеним, Републичка изборна комисија је закључила да Предлог кандидата испуњава све законом прописане услове за проглашење тако да је донела одлуку како је наведено у диспозитиву овог решења.“

Почетак Диспозитива гласи:

„1. **ПРОГЛАШАВА СЕ** Александар Вучић из Београда, дипломирани правник за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. г.,“

РИК није навела да је проверила да ли Александар ВУЧИЋ испуњава наведени кључан уставни и законски услов **неопходне пословне способности за председника Републике!** Она није тврдила да је установила да Александар ВУЧИЋ испуњава тај уставни услов. Упркос томе, она га је прихватила и јавно објавила да је Александар ВУЧИЋ кандидат за председника Републике Србије!

Њој је у прописаном року био поднет Приговор (Број 013-654/22 од 09.03.2022. г. поднет у 15:18) /2/ на то њено Решење. У њему је на 25 страна (на око 20 страна таксативно) дата листа противуставних дела и неизвршавања уставних дужности председника Републике Србије које је својевољно чинио сам Александар ВУЧИЋ и лично доказивао и доказао да није пословно способан да буде председник Републике Србије. Самим тим да не може да буде прихваћен за

кандидата за председника Републике Србије.

Наведени Приговор је Републичка изборна комисија одбила својим Решењем 02 Број 013-654/22 од 11.03.2022 . г. /3/ У њему наводи (5. пасус на страни 2):

„уз Предлог кандидата је, у складу са чланом 14, Закона о избору председника Републике, достављена сва законом прописана, правно ваљана документација,“...

У члану 121 Устава се предвиђа да се донесе Закон о председнику Републике. Он је донет. У њему се не третира избор председника Републике (и у њему његов члан 12 задржава критеријум из старог Устава када Република Србија није била суверена држава: „Нико не може више од два пута да буде изабран за председника Републике, без обзира на то колико су му трајали први и други мандат“ што је супротно члану 116 Устава у коме се јасно и изричито одређује да: „Нико не може више од два пута да буде биран за председника Републике.“ Ово је пример који наводи на закључак да је Народна скупштина доносила противуставне законе вршећи саботажу Устава и опструкцију његове примене кроз законе.). Донет је Закон о избору председника Републике (У њему се не спомиње број мандата председника Републике! То потврђује претходан закључак.).

Члан 14 Закона о избору председника Републике само разрађује став 1 члана 52 Устава у смислу организације спровођења избора не разматрајући питање пословне способности. Он не може да замени став 1 члана 52 Устава, не може да оправда неиспуњавање, непроверавање и/или ниподаштавање услова става 1 члана 52 Устава, а што је учинила РИК. То није дозвољено (члан 194 Устава) после добијеног Приговора у коме су изложени докази самог Александра ВУЧИЋА да није пословно способан да буде председник Републике Србије.

У 3. пасусу на страни 3 РИК између осталог тврди:

„У складу са наведеним чињеничним и правним стањем, Републичка изборна комисија је закључила „...“ и да предложено лице испуњава Законом о избору председника Републике прописане услове да буде кандидат за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. г., чиме је Републичка изборна комисија у свему испоштовала законску процедуру за кандидата за председника Републике“. РИК то тврди упркос чињеници да није проверила да ли кандидат испуњава услов става 1 члана 52 Устава и става 1 члана 3 Закона о избору председника Републике!

У 4. пасусу на истој страни РИК тврди:

„свако рођено лице које наврши 18 година живота има пуну пословну способност,“
Да је то тачно Устав у ставу 1 свог члана 52 и Закон о избору народних посланика у ставу 1 свог члана 3 не би посебно, као трећи услов, не би се изричито захтевало да пријављено лице буде прихваћено за председника Републике потребно је да је оно пословно способно за посао за који се јавља, у овом примеру, за посао председника Републике! РИК је очигледно побркала пословну способност и правну способност јер све што наводи даље у том тексту члан 37 Устава даје правној способности лица!

У следећем пасусу на истој страни РИК недвосмислено тврди:

...„констатовано је и да правни систем Републике Србије не познаје институт потврде о пословној способности,“....

Правни систем Републике Србије захтева да сваки кандидат за посао за који се јавља треба да пружи доказе своје пословне способности за тај посао. То важи како за децу у основној и средњој школи при упису у следећи разред што доказују сведочанством о положеном

претходном разреду, за студенте свих факултета и степена, за асистенте, доценте, професоре, чланове САНУ, за судије, за судије Уставног суда, за директоре предузећа,... То изгледа да не важи за чланове РИК, за народне посланике, за председника Републике, за чланове Владе, по тврђењу РИК. То је можда било тако у комунистичко - социјалистичко доба 1946. г. – 2006. г, али то не важи у сувереној држави Републици Србији од њеног оснивања 08.11.2006. г. То поставља питање: ко је проверио за сваког члана РИК да има пословну способност да може да постане члан РИК?

Не само да РИК није проверила и утврдила да Александар ВУЧИЋ испуњава услов става 1 члана 52 Устава и става 1 члана 3 Закона о избору народних посланика, већ је ОДБИЛА да то провери! /1/, /2/ Тиме је јавно доказала да није ни уставно ни законито спровела поступак избора председника Републике Србије. У овом контексту законито подразумева и уставно јер је Устав највиши, и основни, темељни, закон у Републици Србији (члан 194 Устава), а не само у буквалном, ускогрудом, бирократском, смислу да подразумева спровођење само закона у ужем смислу, а не и Устава. Чак и ако би се прихватило да законско спровођење избора значи њихово спровођење само по закону, закључак остаје исти јер РИК није поштовала услов става 1 члана 3 Закона о избору народних посланика.

Одбијајући да провери да ли Александар ВУЧИЋ испуњава уставни услов РИК је донела противуставну одлуку у виду свог Решења 02 Број 013-654/22 од 11.03.2022 . г. На њему је заснован противуставан, значи нелегитиман, избор и проглашење Александра ВУЧИЋА за председника Републике Србије. Јасно је да Александар ВУЧИЋ није председник Републике Србије.

Шта више, Републичка изборна комисија је у поглављу „ПРИГОВОРИ“ на својој веб презентацији отворила листу за приговоре на избор народних посланика и листу за приговоре на избор одборника. Листу за приговоре на избор председника Републике није отворила све док избори нису завршени! Напред наведени Приговор /2/, који се односи на избор председника Републике, Републичка изборна комисија је своја напред наведена Решења /1/ и /3/ и тај Приговор /2/ САКРИЛА у листи приговора за народне посланике! Сакрила их је од потписника Приговора, од свих осталих председничких кандидата, од свих медија и од целог народа! Бирачи нису смели да буду упознати (деталније) с доказима да Александар ВУЧИЋ не испуњава услов става 1 члана 52 Устава и става 1 Закона о избору председника Републике, тј. да не може да буде кандидат за председника Републике Србије. Он није ни био легитиман кандидат за председника Републике Србије.

Александар Вучић се два пута (2017. г. и 2022. г.) заклео над Уставом и Мирослављевим Јеванђељем, између осталог, да ће:

„све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава“.

С обзиром на ову његову заклетву и на све изложено, и с обзиром да иступа у земљи и иностранству у својству председника Републике Србије, њега та његова двоструко положена заклетва неоториво обавезује да без одлагања прекине да се представља да је председник Републике Србије и да се мирно повуче препуштајући председнику Народне скупштине да преузме привремено положај и дужности председника Републике Србије по члану 120 Устава. То му је већ било предочавано те његово настављање да узурпира институцију председника Републике Србије је својеврстан доказ његове пословне неспособности да буде председник Републике Србије.

У свом обраћању, у својству председника Републике Србије, пред Саветом безбедности УН /4/,

Александар ВУЧИЋ је својим јадиковкама, због непрекидних злодела и злочина стране окупаторске власти на Косову и Метохији над Србима, показао потпуни дебакл његовог противустановног руковођења политиком Републике Србије (чланови 112, 122 и 123 Устава) и наставио да доказује своју пословну неспособност да буде њен Председник инсистирајући на поштовању измишљотине противустановно уведене под називом „Заједница српских општина“ којом је противустановно (Преамбула, чланови 8 и 182 Устава) заменио уставну покрајину Републике Србије: Косово и Метохију.

Из свега изложеног следи

- а) Александар ВУЧИЋ није председник Републике Србије. Нема право да се у том својству представља ни у земљи ни у иностранству.
- б) Република Србија нема председника Републике.
- в) Дужности и положај председника Републике Србије по Уставу (члан 120) треба да преузме председник Народне скупштине.

Ако то судска и уставотворна - законска власт не спроведу мирнодопски по Уставу онда држављани Републике Србије треба своју обавезу према прецима, деци и потомцима да испуне вршећи директно своју сувереност по члану 2 Устава. За детаље видети: <https://srbijanarodnadrzava.com/narod-vrsi-svoju-suverenost/>.

Указујемо и на следеће одредбе Устава Републике СРБИЈЕ:

- *Однос три гране власти заснива се на равнотежи и међусобној контроли. Судска власт је независна. Ставови 3 и 4 члана 4 Устава.*

Зато је Уставни суд надлежан и обавезан да врши контролу рада и Народне скупштине и председника Републике.

Уставни суд није јавно реаговао на закључак Венецијанске комисије да наше судство није независно и на тврђење тадашњег председника Републике Александра ВУЧИЋА да је за зависност нашег судства крив Устав, што је супротно члановима 3, 4, 142, 149 и 166 Устава који утврђују да је наше судство независно:

- *Судија је у вршењу судијске функције независан и потчињен само Уставу и закону. Сваки утицај на судију у вршењу судијске функције је забрањен. Члан 149 Устава.*

Секретар Уставног суда нема право да врши утицај на судије Уставног суда.

- *Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе. Став 1 члана 166 Устава.*

Секретар Уставног суда нема право да врши функције Уставног суда. Уставни суд је основан да би штитио уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

С обзиром на то и на чланове 52 Устава и 3 Закона о избору председника Републике Уставни суд, а не његов секретар, је дужан да заузме став по питању да ли је Александар ВУЧИЋ пословно способан да буде председник Републике Србије.

Уставни суд је једини суд који има уставно и законско и право и обавезу, а не његов секретар, да јавно утврди да ли је Александар ВУЧИЋ пословно способан да буде председник Републике Србије.

- 5. одлучује о изборним споровима за које законом није одређена надлежност судова,
Тачка 5 другог дела члана 167 Устава о надлежностима Уставног суда.

Устав дозвољава да и нешколовано, малолетно, лице поднесе иницијативу Уставном суду. Секретар Уставног суда нема право да одбија поднету Иницијативу уставном суду зато што по његовој оцени „наведени поднесак не представља правно средство“..... Секретар можда има право да Уставном суду изложи тај свој став. Међутим нема уставно право да га јавно износи као став Уставног суда докле год Уставни суд јавно не заузме став по том питању. То право имају само судије Уставног суда и то тек пошто Уставни суд утврди свој став. У потпису секретара Уставног суда не пише да је и он судија, те не може да се тврди да је положио судијску заклетву. Ако је није положио онда је неовлашћено лице да јавно иступа у име Уставног суда по овом питању докле год Уставни суд не одлучи о наведеној Иницијативи. Ако и јесте судија, он није судија Уставног суда јер није положио заклетву судије Уставног суда. Зато је неовлашћен да доноси одлуку уместо Уставног суда.

- Устав је највиши правни акт Републике Србије.
Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.
Ставови 2 и 3 члана 194 Устава.

Сваки општи правни акт, сваки закон, сваки правни акт, сваки пословник који није у складу с Уставом, који није сагласан са Уставом, јесте неважећи и ништаван је.

Потписници поднеска „Иницијатива Уставном суду да у пуном саставу покрене и спроведе поступак утврђивања да ли је Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике, пословно способан за извршавање уставних дужности, и обавеза, функције председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије.“ су се јасно обратили УСТАВНОМ СУДУ – Великом већу Уставног суда. Нису се обратили секретару Уставног суда, који је помоћно административно лице у организацији Уставног суда. Јесу ли судије Уставног суда одобриле његовом секретару да иступа у име Уставног суда пре него што Уставни суд заузме јавно став о одговарајућем поднетом му акту – поднеску? Ако јесу, на основу које то уставне одредбе су учинили, јер су тиме прекршили своју заклетву судије Уставног суда. Нису онда савесно вршили дужности судије Уставног суда и учинили су кажњиво кривично дело (члан 361 Кривичног законика) и онда треба да поднесу оставке.

Ако судије Уставног суда нису одобриле, тј. ако Уставни суд није одобрио, секретару да у његово име одлучује, јер би такво одобрење било противуставно, онда су обавезни да одлуче о тој иницијативи и да јавно саопште своју одлуку.

У датом поднеску као Иницијатива Уставном суду од 11.12.2023. г. се не спомињу ни политичке странке ни синдикалне организације ни удружења грађана о којима непотребно пише секретар Уставног суда. Нити се од Уставног суда траже правни савети и мишљења нити помоћ, о чему беспредметно пише секретар у свом тексту.

Устав не дозвољава да судија Уставног суда или Уставни суд у целини има право да своје надлежности, обавезе и права преноси другом, физичком или правном, лицу.

С обзиром на све изложено, Уставни суд, у пуном саставу с обзиром на значај и важност решавања проблема изложеног у наведеној Иницијативи од 11.12.2023. г., је и надлежан и обавезан, дужан, да јавно хитно изложи свој став о свакој тачки наведеној у поднетој Иницијативи 11.12.2023. г., а с обзиром и да је поднесак био правовремено поднет Уставном суду. Њу допуњује ова Иницијатива.

ПОСЛЕДИЦЕ

Неке од последица противуставног: прихватања Александра ВУЧИЋА за председничког кандидата, уписивања његовог имена у списак председничких кандидата и у гласачки листић, те противуставног проглашења њега за изабраног председника Републике, саглашавање с тим врховних државних органа власти и руководиоца и његово, не само прихватање већ и инсистирање, да свуда иступа као председник Републике Србије су следеће:

Александар ВУЧИЋ, иступајући у својству председника Републике у земљи и иностранству, наставља да спроводи свој самовољни процес противуставних дела, потврђујући своју пословну неспособност да буде Председник Републике Србије. На пример: његово прихватање Француско - немачког споразума и Охридског споразума о изопштавању аутономне покрајине Косово и Метохија из Републике Србије је супротно Преамбули, члановима 8, 97 и 182 Устава, супротно Резолуцији СБ УН 1244, и потчињавање себи, својој самовољи, свом самовлашћу (што је кривично дело према члану 330 Кривичног законика) највиших државних институција:

- Народне скупштине уништавањем ранијих избора за народне посланике својим изборним листама „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – За нашу децу“, „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – Заједно можемо све“ и најновијом: 17.12.2023. г. својом противуставном изборном листом „АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – СРБИЈА НЕ СМЕ ДА СТАНЕ“, којима је деловао и делује супротно 1. – 3. и 21. члану Устава, и својом кампањом у том изборном процесу 17.12.2023. г., што је забрањено председнику Републике члановима 6, 111, 114 (председничка заклетва) и 115 Устава,
- Владе и свих институција одбрамбених снага Републике Србије,

и тиме ефикасно спроводи државни удар растурајући Републику Србију и истребљивање њеног, србског и осталог, становништва самовољним довођењем странаца и планским мењањем демографског састава Републике Србије у циљу остваривања његове ВИЗИЈЕ. Уз то, Александар ВУЧИЋ је одузео држављанима Републике Србије њихову сувереност и подвргао ју је развоју идолопоклонства према себи.

До сада очигледни симболи његове визије, поред растурања Републике Србије и промене њеног демографског састава су у Београду следећи:

- Промена Генералног урбанистичког плана града без сагласности грађана.
- Поништавање воље народа исказане 1968 г. у одбијању Привременог решења Београдског железничког чвора, за које су се залагали директор ЖТП Београда, директор Урбанистичког завода Београда, председник Београда и оба потпредседника. Усвојено је било: да железничка станица буде проточна Северозапад – Југ, да се град ослободи железничких окова, да се град спусти и стопа са Савом и Дунавом, да се Савски плато искористи за ниску градњу културних, друштвених, спортских и забавних објеката (Филхармонија, факултети, спортске дворане, нпр.) и да се на десној обали Саве и Дунава гаји шеталиште у зеленилу. Уместо тога, под самовољним руководством Александра ВУЧИЋА, Београд је одбачен од Саве изградњом, под лажним именом, архитектонског, грађевинског, естетског, функционалног, саобраћајног монструма, наказе под лажним именом „Београд на води“. Две његове зграде чине латинично велико слово „**U**“ наспрам места не левој обали Саве где је у току 2. Светског рата био **U**staški logor.
- Подизање споменика великом србском државнику Стефану НЕМАЊИ и свецу Српске православне цркве Светом СИМЕОНУ постављањем православног крста под његову ногу да га вечно гази!

ДОДАТАК

Д1. Допис Петра СТАЈКОВИЋА, секретара Уставног суда, Број: II Р – 61/2023 од 13.02.2024. г. који се односи на Иницијативу Број II Р – 62/2023 од 11.12.2023. г.

РЕФЕРЕНЦЕ

Следећа документа/1/ - /3/ се достављају само Уставном суду, а могу да се преузму у ПДФу кликом на даље наведене њихове иадресе (интернет адресе):

/1/ Решење Републичке изборне комисије 02 Број 013-654/22 од 09.03.2022. г.:
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-O-PROGLASENJU-KANDIDATA-ZA-PREDSEDNIKA-ALEKSANDAR-VUCIC.pdf>

/2/ Приговор групе држављана Републике Србије 02 Број 013-654/22 од 09.03.2022. г.:
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/PRIGOVOR-090322-1.pdf>

/3/ Решење Републичке изборне комисије 02 Број 013-654/22 од 11.03.2022. г.:
<https://srbijanarodnadrzava.com/wp-content/uploads/2022/03/RESENJE-PO-PRIGOVORU-110322.pdf>

/4/“Обраћање председника Александра Вучића пред Саветом безбедности 08.02.2024.“:
<https://www.youtube.com/watch?v=yt3Q5fAdqX8>

ДЕЛИМИЧНА ДОКУМЕНТАЦИЈА (ДД)

Делимична документација о иницијативама Уставном суду Србије које је Уставни суд одбио:

1. Број I У – 97/99 од 24.06.1999. г. да:

- Уставни суд Републике Србије по хитном поступку испита уставности и законности одограниченог извођења војске и милиције са Косова и Метохије (КиМ), ограничавања југословенском и српском особљу да извршава своје легитимне дужности на КиМ са Косова и Метохије, ограничавања њиховог броја, стране војске на КиМ, да међународне институције организују прелазну Владу на КиМ, успостављања веће аутономије и самоуправе на КиМ, да се одреди будући статус КиМ узимајући у обзир предлог из Рамбујеа, начелно и у детаљима „Плана Г 8“ – нацрта Резолуције СБ УН,
 - и донесе одговарајуће одлуке у складу с Уставом Републике Србије.
2. Број II P – 325/08 од 19.08.2008. г.: *Заштити уставности и законности људских права и слободе од проливуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА.*
3. V II У 166/2008. г.: *Забрана рада Демокрајској сјранци.*
4. Број I P – 342/2013 од 27.12.2013 .г.:
- Уставна жалба на
 1. радње, ставове, акте (одговоре, закључке, решења, одлуке) и нечињења Уставног суда који помажу срозавању, обезвређивању, тешком повређивању и уништавању људских права и слобода држављана Републике Србије,
 2. на саучесништво Уставног суда у свему томе и у уништавању државе Републике Србије, и
 - на Закључак Број IУз – 20/2013 од 22.04.2013. године Малог Већа Уставног суда и
 - ОПРЕДЕЉЕНИ ЗАХТЕВ ЗА НАКНАДУ МАТЕРИЈАЛНЕ НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ ДА УСТАВНИ СУД:
 1. у потпуности испуњава своје дужности и да у целости користи своја уставна права, или да сваки судија Уставног суда који не може, из било ког разлога, да испуњава своју судијску заклетву поднесе оставку,
 2. у пуном саставу покрене и спроведе поступак оцене уставности и законитости Резолуције Народне скупштине од 13.01.2013. године,
 3. стави ван снаге Закључак Број IУз –20/2013. године,
 4. забрани господину Томиславу НИКОЛИЋУ да и даље буде председник Републике Србије и да буде на било ком другом руководећем државном положају,
 5. забрани господину Борису ТАДИЋУ, претходном председнику Републике Србије, да буде на било ком руководећем државном положају,
 6. забрани господину Ивици ДАЧИЋУ да и даље буде председник и члан Владе Републике Србије, да му забрани да буде министар унутрашњих послова и на било ком другом руководећем државном положају,
 7. забрани господину др Мирку ЦВЕТКОВИЋУ, претходном председнику Владе, да буде на било ком руководећем државном положају,
 8. забрани господину Александру ВУЧИЋУ да и даље буде први потпредседник Владе и да му забрани да буде на било ком другом руководећем државном положају,
 9. забрани сваком члану Владе да и даље буде члан Владе и буде на било ком другом руководећем државном положају,

10. сваком од 175 народних посланика, који су 13. јануара 2013. године изгласали противуставну Резолуцију Народне скупштине о основним принципима за њолиничке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохији, забрани да и даље буде народни посланик и да буде на било ком руководећем државном положају.

5. Број II P – 34/2014 од 05.05.2014. г.:

- УСТАВНА ЖАЛБА на акте Уставног суда који помажу срзавању, обезвређивању и уништавању људских права и слобода кроз уништавање Републике Србије:
- ОПРЕДЕЉЕНИ ЗАХТЕВ ЗА НАКНАДУ МАТЕРИЈАЛНЕ НЕМАТЕРИЈАЛНЕ ШТЕТЕ ДА УСТАВНИ СУД:
 1. у потпуности испуњава своје дужности и да у целости користи своја уставна права, или да сваки судија Уставног суда који не може, из било ког разлога, да испуњава своју судијску заклетву поднесе оставку,
 2. у пуном саставу покрене и спроведе поступак оцене уставности и законитости Резолуције Народне скупштине од 13.01.2013. године,
 3. стави ван снаге Закључак Број IУз –20/2013. године,
 4. забрани господину Томиславу НИКОЛИЋУ да и даље буде председник Републике Србије и да буде на било ком другом руководећем државном положају,
 5. забрани господину Борису ТАДИЋУ, претходном председнику Републике Србије, да буде на било ком руководећем државном положају,
 6. забрани господину Ивици ДАЧИЋУ да и даље буде председник и члан Владе Републике Србије, да му забрани да буде министар унутрашњих послова и на било ком другом руководећем државном положају,
 7. забрани господину др Мирку ЦВЕТКОВИЋУ, претходном председнику Владе, да буде на било ком руководећем државном положају,
 8. забрани господину Александру ВУЧИЋУ да и даље буде први потпредседник Владе и да му забрани да буде на било ком другом руководећем државном положају,
 9. забрани сваком члану Владе да и даље буде члан Владе и буде на било ком другом руководећем државном положају,
 10. сваком од 175 народних посланика, који су 13. јануара 2013. године изгласали противуставну Резолуцију Народне скупштине о основним принципима за њолиничке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохији, забрани да и даље буде народни посланик и да буде на било ком руководећем државном положају.

6. Број IIP-35/2016 од 05.02.2016. г.: *Забрана рада Демокрајској сџранци, Социјалистичкој партији Србије и Срјској најредној сџранци.*

7. 30.06.2020. г. и 07.09.2020. г. : Иницијатива да Уставни суд покрене и спроведе поступак оцене уставности 43., 81. и 82. члана Закона о избору народних њосланика, да поништи изборе одржане 21. јуна ове године и да распише нове по Уставу и Закону усклађеном с Уставом, и Допуна од 02.07.2020. г.

ПОТПИСНИЦИ Списак потписника је дат на страни 2. Сваки потписник је својеручно потписао своје личне податке на следећим страницама.

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: ПР – 62/2023
13.2. 2024. године
Београд

ЉУБОМИР ГРУЈИЋ

11070 БЕОГРАД
Цона Кенедија 31/15

Поводом Вашег поднеска од 11. децембра 2023. године, у коме подносител „Иницијативу Уставном суду да у пуном саставу покрене и спроведе поступак утврђивања да ли је Александар Вучић, проглашени председник Републике, пословно способан за извршавање уставних дужности, и обавеза, функције председника Републике Србије, тј. да буде председник Републике Србије“, обавештавамо Вас да је Уставни суд сагласно одредби члана 118. Устава Републике Србије надлежан да одлучује о постојању повреде Устава од стране председника Републике у поступку који може да покрене само Народна скупштина, на предлог најмање једне трећине народних посланика. Полазећи од наведеног, указујемо да уводно поменути поднесак не представља правно средство којим би се, у складу с Устава, могао покренути било који поступак из надлежности Уставног суда, укључујући и евентуални поступак одлучивања о постојању повреде Устава од стране председника Републике.

Наиме, Уставни суд, сагласно одредби члана 102. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, број 103/13), не одлучује о поднесцима којима се траже правни савети и мишљења о појединим питањима, помоћ у остваривању права и интереса, изјављују притужбе на рад државних и других органа и организација, као и о другим поднесцима којима се захтева поступање Суда по питањима која нису у његовој надлежности, а о ненадлежности Суда да поступа по тим поднесцима секретар Суда писмено обавештава подносиоца.

На основу изложеног, обавештавамо Вас да Уставни суд, сагласно својим уставним надлежностима, није у могућности да поступа по вашем поднеску.

**СЕКРЕТАР
УСТАВНОГ СУДА**

Петар Стајковић

На основу члана 8. став 1. Закона о избору председника Републике („Службени гласник РС“, број 14/22) и сходно члану 24. став 1. тачка 11) и члану 75. Закона о избору народних посланика („Службени гласник РС“, број 14/22),

Републичка изборна комисија, на седници одржаној 9. марта 2022. године, донела је

РЕШЕЊЕ

1. **ПРОГЛАШАВА СЕ** Александар Вучић из Београда, дипломирани правник, за кандидата за председника Републике на изборима расписаним за 3. април 2022. године, на предлог Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-VM SZ) - Иштван Пастор - István Pásztor.

2. Ово решење објављује се на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

Образложење

Републичка изборна комисија је утврдила да је овлашћено лице у име Коалиције Александар Вучић – Заједно можемо све, Српска напредна странка (СНС), Социјалистичка партија Србије (СПС) – Ивица Дачић, Савез војвођанских Мађара – Vajdasági Magyar Szövetség (СВМ-VM SZ) - Иштван Пастор - István Pásztor, 8. марта 2022. године, поднело благовремен и уредан Предлог кандидата за председника Републике за изборе расписане за 3. април 2022. године и сву прописану документацију.

Уз Предлог кандидата је, у складу са чланом 14. тачка 3) Закона о избору председника Републике, поднето укупно 148.846 правно ваљаних оверених писмених изјава бирача да подржавају наведени предлог кандидата.

У складу са наведеним, Републичка изборна комисија је закључила да Предлог кандидата испуњава све законом прописане услове за проглашење тако да је донела одлуку како је наведено у диспозитиву овог решења.

Упутство о правном средству: Против овог решења предложени кандидат за председника Републике, лице чије је име садржано у називу предлагача проглашеног кандидата, политичка странка, предлагач проглашеног кандидата за председника Републике и бирач могу поднети приговор Републичкој изборној комисији у року од 48 часова од објављивања овог решења на веб-презентацији Републичке изборне комисије.

02 Број 013-654/22
У Београду, 9. март 2022. године

РЕПУБЛИЧКА ИЗБОРНА КОМИСИЈА

ПРЕДСЕДНИК

Владимир Димитријевић